

Balletorkest laat stadsjeugd dansen op John Adams

Fritz de Jong
AMSTERDAM

Jongeren in de leeftijd van dertien tot negentien jaar maken samen *Transit*, een dansvoorstelling over het leven in de grote stad. Het Balletorkest begeleidt hen, met de voortjakkende muziek van John Adams.

Twee groepen hobbelen over het toneel, voorovergebogen, schouder aan schouder, elkaars armen omklemmend. Ze lijken op een mengeling tussen een rugbyscrum en een prehistorisch wezen. Twee meisjes bestijgen de vervaarlijk wiebelende mensenkluwens en proberen als onwennige surfers hun evenwicht te bewaren.

Choreografe Honey Eavis loopt onvermoeibaar rond tussen de groepen,

wijst aan waar wie naartoe moet schuifelen en probeert met twee sterke kerels een manier te vinden om de meiden weer veilig en enigszins elegant met beide benen op de vloer te zetten.

Vijftig jonge dansenthousiastelingen mogen deze woensdagavond voor het eerst hun als groep gecreëerde choreografie uitproberen. "Het is best wel overweldigend," vertelt Nina van der Zouwen, studente aan een urban danceopleiding aan een Utrechts ROC, "omdat het live is, is de timing lastig." Haar studiegenoot Melina Romano moest aan het hele idee wennen: "Ik heb een hiphopachtergrond en dacht: het Balletorkest, moet ik dan ballet doen?"

Als vaste begeleider van Het Nationale Ballet en het Nederlands Dans Theater is het Balletorkest gewend

om te werken met dansers die hun passen al van haver tot gort kennen. Met deze groep is dat anders: welwillend speelt het orkest steeds weer dezelfde stukjes opnieuw. Dat heeft zichtbaar effect. De onzekerheid die je in het begin bij veel dansers ziet

De swing van zijn 'Fearful symmetries' slaat over op de dansers

maakt in de loop van de repetitie-avond plaats voor ontspanning, concentratie én dansplezier. De nerveuze swing die het orkest in de uitvoering van John Adams minimal music-compositie *Fearful symmetries* legt, begint langzaam over te slaan op de bewegingen van de dansers.

Initiatiefnemer van *Transit* is Matthew Rowe, chef-dirigent van het Balletorkest. "Het idee ontstond na het zien van een voorstelling die Simon Rattle maakte in Berlijn. Hij bracht de Berliner Symphoniker naar een industrieel gebouw, waar hij jongeren hun versie liet maken van Stravinsky's *Sacre du printemps*. Dat was zo inspirerend.

Net als Rattle kom ik uit de Britse culturele wereld. Die werd in de jaren tachtig getroffen door enorme bezuinigingen. Een van de effecten daarvan was dat wij radicaal anders moesten gaan denken over educatie en publieksparticipatie. Vanuit die traditie wilde ik al heel lang jongeren uitdagen om te werken met ons orkest. Als je zo'n plan hebt, moet je op een gegeven moment gewoon eens beginnen."

"*Transit* is eigenlijk een uit de hand

gelopen pilot," vult Eavis aan. "We werken vooral met mensen die al met dans bezig waren. Volgend jaar gaan we workshops geven op middelbare scholen in Amsterdam. Daarna volgen audities, met als doel een langere voorstelling met honderd dansers."

Hiphopchoreografe Eavis werkte - onder meer met *Don't hit mama* - al veelvuldig met groepen jongeren. "We gaan niet per se op zoek naar jongeren die het moeilijk hebben. Maar als je met jongeren werkt haal je sowieso ook problemen binnen. Ik ben daaraan gewend, maar voor het orkest is dat nieuw. Zo zijn we op dit moment een van de solisten kwijt. Ik kijk daar niet meer van op, dat hoort er bij."

Transit is morgen te zien om 14.00 en 16.00 uur, in de grote operastudio van Nationale Opera & Ballet.